

[Undervisningsministeren.]

gørelse fra den højtærede økonomiminister, hvor man gør det, som dog må være rigtigere, at man prøver at lave en plan, så vidt man nu kan, over alle ministeriers planer for investeringer, og det vil nok være rimeligt at afvente denne plan og se undervisnings- og uddannelsesinvesteringerne i den sammenhæng, det giver.

Det ærede medlem bebrejdede mig også, at jeg ikke havde en masse planer at fremlægge på alle mulige felter. Nu var der altså bl. a. planer for udbygning af Københavns og Århus' universiteter, og jeg nævnte den måde, jeg mente det skulle ske på.

Jeg nævnte forskningsrådet og de opgaver, det måtte få. Jeg nævnte — kun flygtigt — planlægningsrådet, da vi jo i sidste eller forrige uge, eller hvornår det var, i spørgetiden havde lejlighed til at beskæftige os med det, og jeg nævnte de planer, jeg har for udbygningen af vor folkeskole og ungdomsskole, på hvilken måde det skal ske, hvad jeg med glæde konstaterede at det ærede medlem og jeg ikke var uenige om. Masser af planer for vort uddannelsesvæsens konstruktion få uger efter, at jeg har overtaget mit nuværende embede, ville det vist ikke være rimeligt at forvente fra mig. Det er jo ikke en VK-plan, vi skal lave, der får en lige så hastig død; det er noget, der virkelig skal holde et stykke tid, og derfor kan det ikke laves en søndag mellem to lyntog, sådan som forbilledet har anvist. Vi må have en rimeligere tid til at bygge op.

Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet, om vi havde plan nok i administrationen, og det er i høj grad et berettiget spørgsmål, når man har med et ministerium at gøre, hvor opgaverne vokser — det tror jeg jeg har lov til at sige — så eksplosivt som her. Dertil kan jeg kun sige, at man har prøvet på for nogen tid siden, før min tid, at gøre op, hvor stor omtrent væksten i de administrative opgaver har været i de senere år. Det er selvfølgelig svært at gøre op i rene tal, men man skønner altså, at der i hvert fald er tale om en fir-dobling igennem den sidste halve snes år, og det har man forsøgt at afbøde uheldige virkninger af administrativt set ved at decentralisere, og jeg tror, man må prøve at gå videre ad den vej. Jeg tror, det ærede

medlem vil være enig med mig i, at det er en god måde at bekæmpe administrationens opsvulmen på, hvis vi simpelt hen kan få nogle opgaver, der i dag skal passere Frederikshoms Kanal, ud til afgørelse lokalt.

En anden ting er jo, at vi stadig væk arbejder med at søge at lægge vort ministerium endnu mere rationelt til rette. Det ærede medlem kender den nye opdeling, der fandt sted for nogle år siden, og vi vil fortsætte videre ad den vej. Så kan jeg tilføje — og det er ikke, fordi jeg skal tjene noget på det på nogen måde — at jeg har været i ministeriet længe nok og på mærkelige tidspunkter nok til at kunne sige, at hvis man vil være i ministeriet på et tidspunkt, hvor der ikke findes arbejdende embedsmænd, så skal man ikke komme tidligt om morgenen, men endnu tidligere, man skal gå meget sent om aftenen, og man skal ikke komme om søndagen. Jeg siger det kun for en ordens skyld, for den byrde af opgaver, der er væltet ned, har altså også nødvendiggjort den løsning, der består i, at embedsmændene er under et meget hårdt arbejdspress.

Det ærede medlem spurgte, hvem der får lov til at bygge skoler, og spurgte i den sammenhæng, hvad jeg måske knap var så glad for, om det var dem med forbindelser. Nu tror jeg ikke, det skulle tages så tungt, det skulle nok mere tages som en lille spøg. Det ærede medlem ved, hvor sagligt det går til. Det er ikke længe siden, at det ærede medlem viste mig den smukke ombygning af sit eget seminarium, og jeg vil ikke drømme om, at det skyldtes hans forbindelser med medlemmer her i salen eller med tidligere ministre, det gjorde det givet ikke. Det var simpelt hen en ting — ligesom alt andet, hvad der i øvrigt er givet grønt lys for fra ministeriet — som har været strengt påkrævet ud fra det formål, det drejede sig om.

Men jeg kan godt sige på den givne foranledning, at det foregår sådan med disse bevillinger til skolebyggeri, hvor der virkelig er mange interesser og mange, der presser på, mange, der står i kø, at vi udsender hvert år fra ministeriet en skrivelse her i slutningen af året, hvor vi gør opmærksom på, at det, der først og fremmest vil blive taget hensyn til, er byggearbejder, som er nødvendige til afhjælpning af lokalemæssige mangler,